

בס"ד. שיחת יום א' פרשת תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"א.

– לכינוס השלוחות העולמי הראשון* –

27 ובביאור השייכות דב' הענינים⁹ יש לומר
28 (בפשטות)¹⁰ – שבשביל קיום הציווי "מרבין
29 בשמחה", צריך הקב"ה ליתן ובודאי נותן לכל אחד
30 ואחד מישראל ולכל בני ישראל כל הענינים
31 והטעמים שיוכלו להיות בשמחה אמיתית, על-ידי-
32 זה שנותן להם כל המצטרך בגשמיות וברוחניות –
33 שזהו תוכן הענין ד"בריא מזליה", שה"מזל"¹¹
34 דבני ישראל (שממנו נמשך בכל עניניהם) הוא
35 באופן של בריאות ותוקף¹² לאמיתתו ובשלימותו.
36 זאת ועוד: שמחה זו (בגלל ש"בריא מזליה")
37 היא מצד טבע האדם (גם לולי ציווי מיוחד על
38 השמחה), וכיון שישנו ציווי "מרבין בשמחה",
39 מובן שנוסף על רגש השמחה כתוצאה מזה
40 שהקב"ה נותן לו כל טוב גשמי ורוחני, הרי הוא
41 מוסיף בשמחה, גם ובעיקר בגלל ציווי הקב"ה
42 "מרבין בשמחה", ובפרט בידעו שעל-ידי השמחה
43 שלו ("ישמח ישראל בעושיו") נוסף עוד יותר
44 בשמחתו של הקב"ה ("ישמח ה' במעשיו").
45 ועל-ידי-זה שמקיים הציווי "מרבין בשמחה",
46 מוסיף הקב"ה עוד יותר בהמשכת הברכות בכל

1 א. כאשר כמה מישראל (אנשים או נשים)
2 נפגשים יחדיו, ובפרט כשנפגשים יחדיו במקום
3 קדוש, בית-הכנסת ובית-המדרש ובית של צדקה
4 וגמילות-חסדים – מודגש לכל-לראש הענין
5 ד"ברוב עם הדרת מלך"¹.
6 ועוד ועיקר – שנעשית שמחתו של הקב"ה
7 בראותו הקירוב והאחדות של בני ישראל, כביכול
8 כשמחת האב מהקירוב והאחדות של בניו² – כל
9 אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים והטף, שכל
10 אחד ואחת מהם חשוב כביכול אצל הקב"ה (אבינו
11 שבשמים) כמו בן יחיד ובת יחידה³.
12 ועל-ידי-זה נוסף גם בברכתו של הקב"ה לכל
13 אחד ואחד מהם בכל המצטרך להם, הן בגשמיות
14 והן ברוחניות, כולל כדי שיוכלו להיות ויהיו
15 בפועל במעמד ומצב של שמחה – "ישמח ישראל
16 בעושיו"⁴, אשר על-ידי-זה יתוסף עוד יותר
17 בשמחתו של הקב"ה – "ישמח ה' במעשיו"⁵.
18 וכל זה הוא בהדגשה יתירה בכינוס זה – הן
19 מצד תוכן הזמן שבו מתקיים הכינוס, והן (ועל-
20 אחת-כמה-וכמה) מצד תוכנו של הכינוס עצמו,
21 כדלקמן.

22 ב. כינוס זה מתקיים בסמיכות ליום השבת שבו
23 מברכים חודש אדר, דמיניה אזלינן:
24 אודות ענינו של חודש אדר, איתא בגמרא⁶
25 "משנכנס אדר מרבין בשמחה"⁷, "בריא (תקיף)⁸
26 מזליה".

(* שהתחיל ביום ד' פ' משפטים, כ"ב שבט – יארצייט-הילולא של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע (וראה לקמן הערה 60).

- 1) משלי יד, כח.
- 2) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' תיג. ובכ"מ.
- 3) כש"ט הוספות סקל"ג.
- 4) תהלים קמט, ב.
- 5) שם קד, לא.
- 6) תענית כט, סע"א ואילך.
- 7) ובהדגשה יתירה בקביעות שנה זו שר"ח אדר חל ביום חמישי וביום ששי (כפי שהכריזו בברכת החודש בשבת מברכים) – שמהשמחה דר"ח אדר ("משנכנס אדר") בב' הימים דר"ח אדר (שאדר (הסמוך לניסן) הוא לעולם ב' ימים) נכנסים תיכף לשמחה דיום השבת, "וביום שמחתכם אלו השבתות" (ספרי בהעלותך

י"ד, י"ד) – ג' ימים רצופים של הוספה מיוחדת בשמחה דחודש אדר.

(8) גירסת הרא"ש.

(9) כמובן מהמשך הענין – "משנכנס אדר מרבין בשמחה, אמר רב פפא הילכך בר ישראל דאית לי' דינא בהדי נכרי .. לימצי נפשי' באדר דבריא מזלי". וראה הערה הבאה.

(10) נוסף על פירוש התוס' (והדא"ג מהרש"א) שמאמר זה בא בהמשך למש"נ לפנ"ז (כט, א) ש"מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב" – כי פירוש זה מבאר בעיקר החילוק שבין אב לאדר ("הילכך .. לישתמיט מיני' באב דריע מזלי", ולימצי נפשי' באדר דבריא מזלי"), ואינו מבאר השייכות להענין ד"מרבין בשמחה" דוקא.

(11) "מזל" מלשון נוזל (לקו"ת האזינו עא, ד ובכ"מ) – שכולל גם ובעיקר הגילוי וההמשכה והפעולה למטה מטה, כדמוכח מזה שהענין ד"בריא מזלי" נאמר בנוגע ל"בר ישראל דאית לי' דינא בהדי נכרי כו".

(12) ומודגש ביותר בחודש "אדר" – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה פ"ב דט"ו ע"ב הרוצה שנתקיימו נכסיו יטבע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו' ע"ש" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומאור"ל ריש ע' צט).